

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

**FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA TĚLESNÉ A SPORTOVNÍ VÝCHOVY**

**PROJEKT A REALIZACE LYŽAŘSKÝCH ZÁVODŮ PRO DĚTI A
MLÁDEŽ NA ŠUMAVSKÉM ŠPIČÁKU**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Aleš Janda

Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: Mgr. Daniela BENEŠOVÁ, Ph.D.

Plzeň, 2013

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 28. června 2013

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování:

Děkuji Mgr. Daniele Benešové, Ph.D., která mně poskytla radu a pomoc při zpracování bakalářské práce.

Dále děkuji kolektivu zaměstnanců Sportovního areálu Špičák, kteří se mnou trpělivě spolupracovali na tomto projektu a tím se zasloužili o hladký průběh akce.

Poděkování patří také pedagogickému sboru Fakulty pedagogické Západočeské university v Plzni, díky kterým jsem získal všechny odborné znalosti během mého studia.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINAL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

Úvod	3
1 CÍLE A ÚKOLY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	4
2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE PROJEKTOVÉHO TYPU	5
2.1 SPORTOVNÍ MANAGEMENT	5
2.2 PROJEKTOVÝ MANAGEMENT	6
3 SPECIFIKA LYŽOVÁNÍ A CHARAKTERISTIKA VĚKU DĚTÍ	9
3.1 ČÍM ZAČÍT?	9
3.2 PROČ VÉST DĚTI K LYŽOVÁNÍ?	9
3.3 CHARAKTERISTIKA VĚKOVÉHO OBDOBÍ DĚTÍ 6 – 15 LET	10
3.4 LYŽOVÁNÍ DĚTÍ	12
3.5 SPECIFIKA VÝUKY LYŽOVÁNÍ DĚTÍ	12
3.6 SROVNÁNÍ A ZVLÁŠTNOSTI VE VÝUCE DĚTÍ A DOSPĚLÝCH	13
3.7 „ZLATÁ PRAVIDLA“ LYŽAŘSKÉ VÝUKY	14
3.8 ZÁVODY JAKO VYVRCHOLENÍ A ZPESTŘENÍ VÝUKY	14
4 SPORTOVNÍ AREÁL ŠPIČÁK	16
4.1 HISTORIE	16
4.2 PROJEKTY	16
4.3 SOUČASNOST	18
4.4 ZAJÍMAVOSTI O SPORTOVNÍM AREÁLU ŠPIČÁK	20
5 LYŽAŘSKÁ ŠKOLA SKI SCHOOL ŠPIČÁK	21
5.1 HISTORIE	21
5.2 ORGANIZACE LYŽAŘSKÉ ŠKOLY	22
5.2.1 Privátní výuka	22
5.2.2 Individuální výuka	22
5.2.3 Skupinová výuka	23
5.2.4 Víkendová lyžařská škola	23
6 STUDIE PROVEDITELNOSTI	25
6.1 TECHNICKÉ ZABEZPEČENÍ	25
6.1.1 Zajištění sjezdového svahu pro konání závodů a zázemí – příslušenství	25
6.1.2 Zajištění občerstvení	26
6.1.3 Propagace akce	26
6.2 MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ	26
6.2.1 Zajištění lyžařského vybavení	26
6.2.2 Zajištění vyznačení trati závodů	26
6.2.3 Zajištění cen	27
6.2.4 Organizační pomůcky	27
6.2.5 Komunikace mezi organizátory	27
6.3 PERSONÁLNÍ ZABEZPEČENÍ	28
6.3.1 Pořadatel závodů	28
6.3.2 Vedoucí závodů	28
6.3.3 Rozhodčí	28
6.3.4 Startéři a časoměřiči	28
6.3.5 Úpravčí svahu	29
6.3.6 Zdravotnický dozor	29
7 PŘÍPRAVA ZÁVODŮ	30
7.1 SPECIFIKA ZÁVODŮ	30

7.2	OVĚŘENÍ DOVEDNOSTÍ DĚTÍ	30
7.3	DATUM KONÁNÍ	30
7.4	PREZENTACE ZÁVODNÍKŮ	31
7.5	PLÁNOVÁNÍ RIZIK	31
7.6	ZÁVODNÍ KATEGORIE	32
8	REALIZACE PROJEKTU.....	34
8.1	POČET ZÁVODNÍKŮ.....	34
8.2	HARMONOGRAM ZÁVODŮ.....	34
8.3	PRŮBĚH ORGANIZACE ZÁVODŮ.....	35
8.4	VÝSLEDKY ZÁVODŮ.....	36
8.5	UKONČENÍ ZÁVODŮ.....	36
9	DOKONČENÍ PROJEKTU	37
9.1	VYÚČTOVÁNÍ PROJEKTU	37
10	FOTODOKUMENTACE.....	38
11	DISKUSE	41
	ZÁVĚR.....	43
	RESUMÉ	44
	SEZNAM LITERATURY	45
	SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ A DIAGRAMŮ	46
	PŘÍLOHY	I

Úvod

Toto téma jsem si vybral z důvodu, že aktivní lyžování je mým koníčkem od tří let. Ke sportu mě přivedl otec, který mě naučil i základy lyžování. Od narození bydlím v Klatovech, o kterých se traduje, že jsou bránou Šumavy. Šumava je nejbližší pohoří mého rodného města, a proto mým domovským zimním centrem se stal Sportovní areál Špičák. Nyní vyučuji lyžování a snowboarding již pátým rokem, z toho na Špičáku třetím rokem. Během studia na Západočeské univerzitě v Plzni jsem měl možnost účastnit se výběrového kurzu lyžování. Kurz jsem úspěšně absolvoval, tím jsem se stal cvičitelem lyžování a v současné době působím v lyžařské škole Ski school Špičák jako šéf instruktor.

Lyžařská škola Ski school Špičák má čtyřicetiletou tradici. Po dobu několika let pořádá víkendové kurzy, které jsou jedním z produktů činnosti této školy. V průběhu kurzu v rámci zpestření výuky pro děti se pořádá maškarní na lyžích a na konci probíhají finálové závody.

Závody se konají každoročně již od počátku pořádání víkendových kurzů. Osobně se jako časoměřič závodů účastním od sezony 2010-2011. Hlavním pořadatelem závodů jsem se stal v sezoně 2011-2012. Byla to naprosto nová a zajímavá zkušenost, kdy jsem se seznámil s teorií organizování závodů a tím zúročil znalosti ze studia tělesné výchovy na Západočeské univerzitě v Plzni. Z praktického hlediska mně byl nápomocen bývalý hlavní organizátor těchto závodů p. Radek Vaniš.

V první části bakalářské práce se věnuji teoretické přípravě závodů. Popisuji zde teorii sportovního a projektového managementu, specifikaci lyžování a charakteristiku věku dětí ve věku 6-15let. Teorii jsem následně uplatnil při pořádání vlastních závodů. Dále čtenáře seznamuji se zvláštnostmi, které musí instruktor lyžování zohlednit při výuce dětí, popisuji strukturu lyžařské školy Ski school Špičák a sportovního areálu Špičák, který je dějištěm celého projektu. Od kapitoly č. 6 následuje část praktická, ve které věnuji pozornost studii proveditelnosti, přípravě závodů a vlastní realizaci závodů. V závěru hodnotím průběh celé akce.

1 CÍLE A ÚKOLY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Cílem této bakalářské práce je plánování a realizace lyžařských závodů pro účastníky víkendové lyžařské školy na šumavském Špičáku.

Na základě stanoveného cíle jsem si vytyčil tyto úkoly:

- sběr informací k zadanému projektu
- plánování a příprava projektu
- realizace projektu
- zhodnocení projektu

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE PROJEKTOVÉHO TYPU

2.1 SPORTOVNÍ MANAGEMENT

Pro pojem management máme v současné době v české i světové literatuře desítky ba i stovky slovních vysvětlení a definic. Každé z těchto vysvětlení se snaží co nejpřesněji a nejdůležitěji vysvětlit obsahovou náplň. Pojem „management“ pochází z Anglie a nejdůležitěji mu odpovídá český pojem „řízení“ a to především ve smyslu uceleného řízení všech podnikových činností. Avšak ne v každé zemi má stejný význam.

Pojem management můžeme rozdělit zhruba do tří skupin:

- vedení lidí,
- specifické funkce vykonávané vedoucími pracovníky,
- předmět studia a jeho účel.¹

Důležitá je

„role managera. Tato role se i v našich podmínkách stále výrazněji odvíjí od procesu vytváření a dalšího aktivního rozvíjení podnikatelsky orientovaného chování organizace. Efektivní fungování organizace, dosahování stanovených cílů a s tím spojená kvalita produkce a stupeň prosperity vyžaduje od managementu resp. od managera, jako jeho gestora a profesionálního odborníka, zvládnutí komplexu náročných úkolů.“²

„Kdo je sportovní manager:

manager na úrovni vedení sportovní činnosti (vedoucí sportovních družstev i jednotlivců ve vyšších soutěžích, specialisté, vyškolení pro sportovní akce ad hoc – příprava mistrovství světa, Evropy, příprava OH, příprava Gymnaestrády apod., specialisté pro uplatnění sportu ve volném čase lidí, v pracovním procesu, mezi zdravotně handicapovanými lidmi atd.)

manager na úrovni řízení určitého sportovního spolku, resp. organizace členové výkonných výborů sportovních a tělovýchovných svazů, sekretáři svazů, vedoucí sportovních středisek řízených armádou a policií apod.

¹ Čáslavová (2000), str. 9-10

² Čáslavová (2000), str. 11

*manageři v podnikatelském sektoru výroby sportovního zboží či provozování placených tělovýchovných služeb, vedoucí fitness, vedoucí výroby sportovního nářadí a náčiní, pracovníci reklamních a marketingových agentur pro TVS apod.*³

2.2 PROJEKTOVÝ MANAGEMENT

Nejprve je nutné vymezit slovo projekt: *„Projekt je cílevědomý návrh na uskutečnění určité inovace v daných termínech zahájení a ukončení. Z této definice vyplývá záměr, který má následující charakteristické znaky.*

- *sleduje konkrétní cíl,*
- *definuje strategii vedoucí k dosažení daného cíle,*
- *určuje nezbytně nutné zdroje a náklady včetně očekávaných přínosů z realizace záměru,*
- *vymezuje jeho začátek a konec.*

*Projekt je vždy jedinečný (provádí se pouze jednou, jde o něco, co se dřív nedělalo), neopakovatelný (i jiný podobný projekt je vždy v něčem odlišný), dočasný (má začátek a konec) a téměř pokaždé se na jeho řešení podílí jiný tým projektantů.*⁴

Dále je vymezen pojem projektový management: *„V odborné veřejnosti se často nedělá rozdíl mezi pojmem řízení projektů a pojmem projektové řízení. Pokládají se za synonyma, ale není to správné, jak se pokusíme dokázat. Je zřejmé, že každý projekt je potřeba naplánovat (včetně jeho vypracování) a posléze i řídit jeho realizaci. Souhrnně pro tuto činnost používáme pojem řízení (management) projektu. V řízení projektu jsou uvedené manažerské činnosti specifické v tom, že jde o neopakovatelný proces vylučující rutinní přístup. Management projektu je specifickou metodikou plánování, tvorby a realizace projektu.*

*Jde o určitou filozofii přístupu k řízení projektu s jasně stanoveným cílem, který musí být dosažen v požadovaném čase, nákladech a kvalitě, při respektování určité strategie a při současném využití specifických projektových postupů, nástrojů a technik.*⁵

³ Čáslavová (2000), str. 15

⁴ Němec (2002), str. 11-12

Důležité pojmy pro tuto kapitolu lze definovat následovně:

- *„projektování je cílevědomá inovační činnost*
- *projekt je proces zavádění inovace limitovaný časem, zdroji, náklady a požadovanou kvalitou*
- *inovace je změna vedoucí k novému stavu*
- *management je: 1. proces řízení firmy, který pln čtyři základní funkce: plánování, organizování, vedení lidí, kontrolu. 2. Souhrn řídicích pracovníků, dělený na vrcholové manažery, střední manažery, provozní manažery*
- *management projektu je zaměřen na plánování, tvorbu a řízení realizace projektu*
- *projektový management zahrnuje management jednotlivých projektů, jejich organizování a koordinování*
- *týmový management projektu je formou vzájemné spolupráce členů projektového týmu řízeného manažerem projektu*
- *u každého projektu je třeba zvážit, zda nebude podléhat stavebnímu zákonu a v souvislosti s tím oprávněnost k projektování a k provádění staveb, obsah a šíři projektové dokumentace, hlášení změn v užívání stávající stavby*
- *zásady projektování však platí pro každý projekt, stejně tak i fáze a postup projektování!*
- *Rozlišujeme: fáze projektování jsou součástmi (subfázemi) fází životního cyklu projektu!*
- *Předinvestiční fáze je nejdůležitější částí celého projektu. Na ní závisí výsledný úspěch a efektivnost, proto jí musí vrcholový management věnovat vlastní energii a péči!*

⁵ Němec (2002), str. 22

- *Investiční fáze je nejpracnější a nejnákladnější. Velmi záleží na výběru zkušeného manažera projektu i celého projektového týmu“⁶*

⁶ Němec (2002), str. 32

3 SPECIFIKA LYŽOVÁNÍ A CHARAKTERISTIKA VĚKU DĚTÍ

3.1 ČÍM ZAČÍT?

V mnoha rodinách s malými dětmi se v současné době bouřlivého rozvoje různých nabídek zimních sportů řeší problém, se kterým druhem zimních sportů u dítěte začít. Nejčastěji se řeší otázka: lyže nebo snowboard? Někdy toto rozhodnutí ovlivňuje intenzivnější zaměření jednoho z rodičů, jindy jsou to pouze módní trendy, které na rodiče působí ze všech stran. Tuto volbu musí především rozhodnout podle věku dítěte, ve kterém bude první pokusy o zvládnutí zimního sportu absolvovat. Jedním z nejzávažnějších motorických úkonů, které se dítě v raném věku naučí, je chůze. K jejímu zvládnutí dochází asi v jednom roce věku a představuje velice zásadní změnu – vzpřímený postoj, nezávislé přenášení rovnováhy z nohy na nohu – můžeme to označit jako „trvalý boj o rovnováhu“. Ve věku 2-3 roky, kdy je možné s dětmi provádět první pokusy o výuku některého ze zimních sportů, není rozvoj rovnovážné jistoty přenášení hmotnosti z jedné nohy na druhou zdaleka dokončený. Z toho důvodu je pro malého začátečníka vhodnější mít každou dolní končetinu samostatnou, svobodnou v pohybu. Z tohoto pohledu se jeví vhodnější začít u nejmenších adeptů s lyžováním.

3.2 PROČ VÉST DĚTI K LYŽOVÁNÍ?

Dnešní populace dětí se dá rozdělit na dva tábory. Jedni mají chuť pro jakoukoliv aktivitu a ta se jim stává zálibou a nepostradatelnou částí jejich života. Tato skupina dětí potřebuje vytvořit pestrý a zábavný program z důvodu udržení pozornosti a dalšího pokroku. Do druhé skupiny lze zařadit děti, jejichž rodiče se obejdou bez větší sportovní aktivity, a tedy jejich děti tráví většinu času u televize nebo počítače. Tato skupina pak potřebuje vytvořit také pestrý a zábavný program, ale z jiného důvodu a to vytvoření zájmu pro pohybovou aktivitu.

Musíme si proto položit pár základních otázek: „*Je to pro ně příjemný zážitek? Nechtějí raději zůstat doma u televize nebo počítače? Máme jim na horách co nabídnout? Chtějí se opravdu učit lyžovat nebo snowboardovat? Pokud ano, máme pro ně zajímavý program?*“⁷

Rodiče dětí dnes považují za samozřejmost, že své potomky přenechají odborníkům, kteří je naučí základy lyžování. Záleží na vyučujícím, ale i na programu, způsobu nebo případně jakými dalšími doplňujícími produkty vyučující dítě zaujme.

3.3 CHARAKTERISTIKA VĚKOVÉHO OBDOBÍ DĚTÍ 6 – 15 LET

Podle odborné literatury dělíme dětský věk na:

- první dětství – 1-3 roky
- druhé dětství na 3-6 roků
- mladší školní věk 6-11 roků
- období pubescence 11-15 roků.

V bakalářské práci věnuji pozornost mladšímu školnímu věku a období pubescence.

Mladší školní věk, čili období pubescence (6-11 let)

Období před dospíváním má dva biologické a psychologické stupně, od šesti do osmi, druhý od osmi do jedenácti. Škola zaznamená značný zásah do dosud hravého způsobu života. Kostra není zdaleka vyvinuta, zakřiveniny páteře nejsou trvalého charakteru. Proto musíme dbát návyku správného držení těla. Ve druhé třídě je výkonnost u chlapců a dívek zhruba stejná, zatímco ve čtvrté třídě se rozdíly zvětšují. Vývoj motoriky je závislý na funkci nervové soustavy, na růstu kostí a na růstu svalstva. Školní vyučování a hlavně všechny formy organizované i neorganizované tělesné výchovy a rekreace ovlivní tělesný vývoj jedince. U pubescenta jsou velmi oblíbené hry. Ve druhém až třetím ročníku chce každý žák přispět svým výkonem k vítězství družstva. V tělesném vývoji prvního období pubescence přebíhají dívky chlapce asi o půl roku. V motorice však tento předstih

⁷ Treml (2004), str. 7

nemají. V pohybových dovednostech jsou chlapci výkonnější než dívky. Pohyby jsou plynulejší, postrádají úspornost pohybu, nadbytečnost pohybu, spontánnost a nepřesnost. Rozdíly v motorice chlapců a dívek nejsou v období pubescence výrazné, s přibývajícím věkem se však zvětšují. V mladším školním věku jsou žáci schopni zvládnout základy sportu a turistiky (plavání, lyžování, bruslení). Společnému rytmu se děti šesti až osmileté přizpůsobují jen velmi pracně. Období osmi až deseti let se vyznačuje intenzitou vývoje některých motorických funkcí jako je větší rychlost pohybu. Období deseti až dvanácti let je nejpříznivější věk pro motorický vývoj.⁸

Období pubescence (11-15 let)

Je nejbouřlivější fáze přeměny dítěte v dospělého člověka. Jde o nerovnoměrný vývoj kdy, u děvčat nastává vlastní puberta poněkud dříve než u chlapců. Období dospívání silně ovlivňuje motoriku, protože růst kostry a svalstva, zvláště končetin je nerovnoměrný. Dochází k disproporcionalitě, která se projevuje i v pohybu. Ve druhé fázi pubescence vznikají již typické ženské a mužské morfologické znaky, jednotlivé růstové disproporce se vyrovnávají. Vzhledem k tomu, že růst svalstva do délky je rychlejší než do šířky, má pubescent menší sílu. U některých pubescentů (zvláště u těch, kteří pravidelně necvičí) dochází k značnému zhoršení koordinace, kdy se u jedinců setkáváme s klátivými pohyby. U pubescentů se zhoršuje hlavně schopnost přesnosti a plynulosti pohybu. Motorický projev je velmi strnulý. Pubescent je motoricky neklidný, vyznačuje se častými neuvědomělými pohyby, stále zaměstnává ruce. Morfologické disproporce přispívají k tomu, že se zvláště v druhé části pubescence někteří jedinci, hlavně děvčata, vyhýbají tělesným cvičením. Ve druhé fázi tohoto období v pohybech dívky převládá zaoblenost, plynulost v přechodech mezi jednotlivými fázemi pohybu. V pohybech chlapce se po překonání puberty odráží větší síla. Období po překonání puberty je obdobím pro motorické učení nejen velmi příznivým, ale pro pěstování všestranné tělesné výchovy i velmi důležitým. Intenzivní tělesná výchova může značně zmírnit nebo i zamezit disharmonii motoriky v období pubescence.⁹

⁸ Čelikovský a kol. (1979), str. 38-40

⁹ Čelikovský a kol. (1979), str. 40-43

3.4 LYŽOVÁNÍ DĚTÍ

V lyžařské výuce dětí rozlišujeme učení na tzv. Mladší školní věk – stupeň hra a Starší školní věk – stupeň učení. „V lyžařské výuce se zaměřujeme na činnosti komplexního charakteru. V průběhu řízené výuky musí žáci dostávat stále nové podněty a úkoly, které nejnázne přijímají a vnímají jako výzvu ke hře. Na stupni hra prohlubujeme u dětí dovednosti získané v předchozí etapě seznamování, bereme ale v úvahu, že značná část dětí ve věku 6-7 let s nácvikem základů lyžování teprve začíná. Učitel proto musí vyučovanou látku přizpůsobovat skutečným dovednostem žáků i jejich pohybovým předpokladům.“¹⁰

„...Pohybovou dovednost, kterou učitel předvede při ukázce, vnímají děti jako celek a také ji dokážou hned realizovat. Motorické učení probíhá tzv. na první ráz. V období puberty, která většinou probíhá v druhé části staršího školního věku, dochází u některých dětí k výraznému snížení koordinace, projevuje se to hlavně zhoršením v přesnosti a plynulosti pohybu. Pokud dítě dřív nedělalo žádný sport, může mít v úvodu lyžařské výuky mírné potíže. Od 14 let se v pohybovém projevu objevují mezi chlapci a dívkami určité rozdíly. Dívky lyžují s citem pro pohyb, chlapci s nasazení síly. Dívky chtějí jezdit harmonicky, krásně, chlapi zase rychle a silově. ... Objevuje se snaha oponovat rozhodnutí vedoucího skupiny, jednoznačné jednání autority ale vnímají přesně. Proto je třeba při vedení skupiny zasahovat citlivě, ale energicky. V projevech těchto dětí se střídají období plná sebevědomí a optimismu s obdobími, v nichž sebevědomí ztrácejí, podléhají pesimismu, nevěří si. V těchto případech je důležité každé povzbuzení nebo pochvala od učitele, děti jsou za to velmi vděčné. V žádném případě nesmí učitel sebevědomí dětí v tomto věkovém období snižovat nebo je urážet.“¹¹

3.5 SPECIFIKA VÝUKY LYŽOVÁNÍ DĚTÍ

„Každý učitel si musí v úvodu své činnosti s jedním nebo více dětmi uvědomit, že dítě v lyžařské výuce není z vlastního rozhodnutí, ale z rozhodnutí rodičů. Představa o lyžařské výuce může být z pohledu rodiče, dítěte a lyžařského učitele velice odlišná.“

¹⁰ Trembl (2004), str. 20

¹¹ Trembl (2004), str. 21-22

To musí dobrý učitel brát trvale v úvahu a celé zaměření lyžařské výuky k tomu přizpůsobovat. Kladný vztah učitele k dětem považujeme při lyžařské výuce dětí za nejdůležitější. Především děti jsou velice citlivé a chování „jejich“ učitele, intenzivně vnímají každé jeho vyjádření a dobrý učitel může v tomto období vytvořit u dětí pevný vztah k lyžování, který jim zůstane po celý život. Učitel – a platí t i pro vyučující rodiče – působí na děti tak přesvědčivě, jak opravdový a upřímný je jeho vlastní postoj. Děti při výuce musí samy poznat, že s nimi lyžuje rád. Souhlasné pokývnutí hlavou, povzbuzující úsměv, drobná pomoc výzbrojí nebo povzbuzující gesto přesvědčí žáka více než dobře míněné dlouhé povídání.“¹²

3.6 SROVNÁNÍ A ZVLÁŠTNOSTI VE VÝUCE DĚTÍ A DOSPĚLÝCH

Každý instruktor by si měl uvědomit, jak velký je rozdíl mezi výukou dospělých jedinců a dětí:

„Děti upřednostňují:	Dospělí upřednostňují:
vizuální učení	X verbální učení
ucelený pohyb	X rozfázovaný pohyb
učení způsobem „pokus-omyl“	X učení způsobem „postupných kroků“
malý poloměr zatáčení	X velký poloměr zatáčení
zatáčení blízko spádnice (otevřené oblouky)	X zatáčení dál od spádnice (zavřené oblouky)
jízdu více po hranách	X jízda více po plochách
nácvik většinou bez holí	X nácvik s holemi
rychlejší jízdu	X pomalejší jízdu“
děti:	dospělí:
se nebojí	X u dospělých se objevuje strach
snížená schopnost termoregulace	X značná schopnost termoregulace“ ¹³

¹² Trembl (2004), str. 24

¹³ Trembl (2004), str. 28

3.7 „ZLATÁ PRAVIDLA“ LYŽAŘSKÉ VÝUKY

„ 1. Trvale vyznávej zásady: „Nic není problém.“ „Vždy s úsměvem.“ „Radost a dobrá nálada je nakažlivá.“

2. Buď zásobárnou stále nových nápadů, plynule obměňuj zadávané úkoly. Výuka dětí nesmí být nuda.

3. Mluv jasně a zřetelně. Buď stručný.

4. Oslovuj děti jménem.

5. Mluvíš-li s nimi, dívej se jim do očí.

6. Nekomplikuj žákům učení. Nech je to samostatně zkoušet.

7. Střídej podmínky pro výuku.

8. I chyby jsou logickou součástí učení. „Chybami se člověk učí.“

9. Neuč strnulý postoj, ale dynamický pohyb.

10. Vyzkoušej něco nového. Překonej stále omílaná tradiční dogmata lyžařských praotců.“¹⁴

3.8 ZÁVODY JAKO VYVRCHOLENÍ A ZPESTŘENÍ VÝUKY

„Soutěživost, snaha poměřování sil a možnost srovnávat vlastní výkon s výkony ostatních kamarádů jsou dominantními vlastnostmi všech dětí.“¹⁵

Při závodech musí, kromě jiného, děti zvládnout jízdu v brankách, kdy uplatní naučené oblouky v podmínkách slalomu. Žáci by měli z předchozího výcviku dobře znát svah, kdy slalom tvoří nejvýše dvacet branek.

„Jízdu v brankách slalomu nacvičujeme ve třech lekcích:

1. lekce. Jednotyčový slalom tvoří sedm až deset tyčí, které určují délku a poloměr zatáčení. Mají funkci „překážky“ na trati, které je nutno se vyhnout. Slalom musí mít plynulý rytmus, umístění tyčí umožňuje oblouk

¹⁴ Trembl (2004), str. 30

¹⁵ Trembl (2004), str. 28

správně nasadit a ukončit. Cvičitel musí na žáky po celou dobu jízdy vidět. Postupně přesazujeme tyče tak, abychom zkrátily oblouky, a zvětšujeme sklon svahu.

- 2. lekce. Když žáci první lekci zvládli, postavíme několik otevřených branek tak, aby vnitřní tyče branek vytvořili vlásenku po spádnicí. Sledujeme správné nasazení oblouku vzhledem k brankám (správný odhad vzdálenosti) a volbu optimální rychlosti jízdy.*
- 3. lekce. Nacvičujeme projíždění otevřených a polozavřených branek, slalom tvoří dvoutyčové branky. Trasa je vedena tak, aby žáci střídavě projížděli kolem horní a dolní tyče branky, aby se snadno orientovali v prostoru a aby správně reagovali na různorodé podmínky. Cvičitel sleduje a opravuje jízdu žáků, zejména pokud jde o správný odhad nasazení oblouku, o délku vedení a ukončení oblouku a o regulaci rychlosti jízdy ve slalomu.¹⁶*

¹⁶ Tremel (1984), str 114-116

4 SPORTOVNÍ AREÁL ŠPIČÁK

4.1 HISTORIE

Areál se nachází v těsné blízkosti stejnojmenné obce v západní části Šumavy, poblíž hranic s Německem. Vrchol areálu, hora Špičák, dosahuje výšky 1202 m.n.m.

První vlek (dvoumístný kotvový VL 1000-2 Transporta) na Špičáku byl vystavěn r. 1970 za účelem usnadnění dopravy lyžařům, kteří do té doby museli chodit pěšky na vrchol hory s lyžemi přes rameno. To byl impuls pro výstavbu vleku, aby následujícího roku byl započat provoz areálu. Významným rozšířením nabídky pro lyžařské návštěvníky byla výstavba druhého vleku na vrchol Špičáku a to POMA H 210 v létě 1978. Od doby založení prošel areál mnoha modernizacemi a změnami, z nichž ta nejpodstatnější byla výstavba nové čtyřsedačkové lanové dráhy, která končí na vrcholu Špičáku. Lanovka byla postavena místo dvou původních vleků. **Stalo se tak v r. 2005** a jednalo se o největší investiční akci v historii Sportovního areálu Špičák. Komplex poháněcí stanice lanové dráhy, který je umístěn v dolní části, je vybaven i půjčovnou lyží a snowboardů. Je zde i kancelář lyžařské školy, pokladny pro prodej vstupenek na lanovou dráhu a veřejné toalety. Vytvoření výše uvedených podmínek odrazilo realizaci podnikatelského záměru poskytnout vyšší komfort návštěvníkům srovnatelný s podmínkami které mají návštěvníci v nedaleké části německé Šumavy.¹⁷

4.2 PROJEKTY

V zájmu vedení Sportovního areálu Špičák je realizovat již několik let navržené projekty, a stále přibývá nových nápadů. V současné době se realizují návrhy jen pomalu a to z důvodu lokality, ve které se areál nachází. Jde o Národní park Šumava, kde je nesnadné jakýkoliv projekt prosadit s ohledem na životním prostředí, neboť každý projekt je vždy zásah do přírody.

Několik sezon zpět, konkrétně v r. 2010 se povedla realizace dlouho plánovaného rozšíření sjezdovek po celé délce Špičáku. Vlastní realizaci zpomalilo získání několika povolení, neboť oblast se nachází v Národním parku Šumava. Po 32 letech se na Špičáku

¹⁷ Tremml, str. 21-38

opět kácely stromy z důvodu rozšiřování sjezdovek. Následně byla realizována druhá etapa zasněžovacího systému, která umožnila výrobu technického sněhu na všech hlavních sjezdovkách.¹⁸

V letošním roce vznikne na dojezdové části sjezdovky č.4 Šance nový kotvový vlek, který navýší přepravní kapacitu vleků o 1200 os./hod. a kde bude další lyžařskou sezonu probíhat večerní lyžování. Do letošní sezony bylo večerní lyžování provozováno na Lubského svahu. Na Lubském svahu vznikne nový moderní snowpark, který bude vybudován profesionální firmou Qparks.

Během několika let by se měly uskutečnit následující projekty:

výstavba nového parkoviště u hlavní silnice vedoucí z Železné Rudy na Nýrsko. Dojde tak k navýšení parkovací kapacity pro automobily o 230 míst. Zákazníci tak budou moci od svého automobilu sjet do areálu na lyžích průsekem, který nově vznikne vysekáním části lesa. Navíc zpět z areálu, budou moci využít talířový vlek Poma, který je pohodlně doveze zpět k parkovišti. Posledním projektem, který by měl být realizován v brzké době, je výstavba rozhledny na vrcholu Špičáku, která bude vysoká 23m.



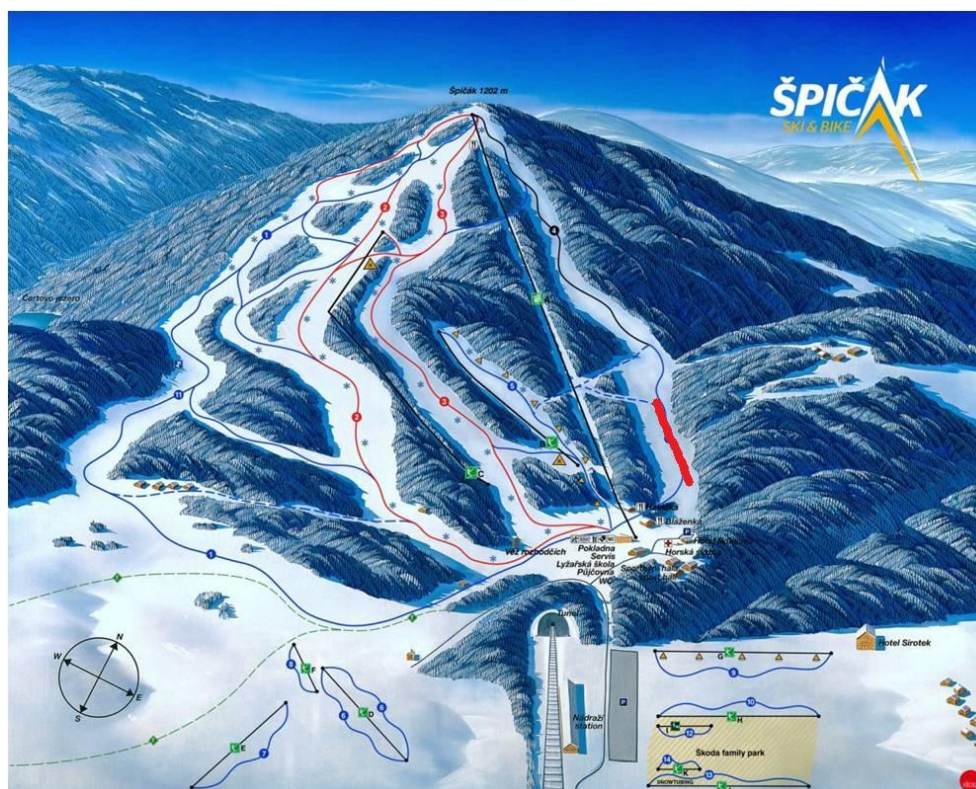
Obrázek 1 Projekt rozhledny

(archiv Sport service, spol. s.r.o.)

¹⁸ Tremml, str. 41

4.3 SOUČASNOST

V současné době je lyžařům a snowboardistům, kteří navštíví areál k dispozici jedna čtyřsedačková lanová dráha a pět talířových vleků. V areálu se také nachází několik dalších malých vleků, ať už jde o vleky provázkové nebo vleky využívané pro různé jiné zimní atrakce, jako např. snowtubing. Pro nejmenší je zde i tzv. pohyblivý koberec.



Obrázek 2 Špičák – panoramatická mapa, červeně zvýrazněno místo konání závodu¹⁹

Sportovní areál Špičák má pět hlavních sjezdových tratí o celkové délce 8,517km, z toho 80% veškerých tratí je zasněžováno technickým sněhem. Návštěvníci mají k dispozici 1060m cvičných svahů.

Jako zpestření zimní sezony se zde pořádá mnoho akcí pro širokou veřejnost. Mezi ty hlavní patří:

- Silvestrovský sjezd Šancí, který je pořádán Horskou službou již od r. 1948. Jde o sjezd lyžařů na sjezdovce č.4 Šance, kdy lyžaři s pochodněmi sjíždějí za tmy (v 18 hod.). Akce se koná každoročně vždy 31. prosince a je doprovázena ohňostrojem.

¹⁹ <http://flash.holidayinfo.cz/maps/flashmap.php?mapid=5&lang=1>

- Štědrovečerní přípitek, který se koná vždy v poledne dne 24. prosince již od roku 1999. Skupina nejméně 100 návštěvníků areálu vyjede na vrchol Špičáku lanovkou a tam si připijí šampaňským. Popřejí si šťastné a veselé Svátky vánoční, za doprovodu dobré nálady.
- Přejezd louže, který se koná každoročně od zimy 2004-2005 vždy v polovině měsíce března. Na dojezdu sjezdovky č.2 se vyhloubí pomocí těžké techniky sněhová vana, dno se vyplní plachtami a napustí vodou. Pak už nic nebrání pokoření vzniklé louže. Každoročně se louže buduje hlubší a delší. V sezoně 2012-2013 měla 18m na délku a 1m do hloubky. Soutěží se v kategoriích: lyže, snowboardy a obzvláště jsou sledované speciály.



Obrázek 3 Přejezd louže - kategorie speciály²⁰

²⁰ <http://lyzovani.spicak.cz/component.php?cocode=photo&pgid=116&offset=104>

4.4 ZAJÍMAVOSTI O SPORTOVNÍM AREÁLU ŠPIČÁK

Sportovní areál má také několik **NEJ**:

- Na Špičáku je **nejprudší** sjezdovka v ČR s názvem Šance. V **nejprudším** místě dosahuje sklonu 40°. ²¹

- Špičácký areál se pyšní **nejstarší** lyžařskou školou v ČR. Provoz zahájila roku 1974 a funguje nepřetržitě až do dnes.

- Koncem sedmdesátých let dvacátého století byla na Špičák pořízena sněžná rolba Kässbohrer K 140. Jedná se o první sněžnou rolbu tohoto typu v ČR.

- Na Špičáku bylo r. 1981 vyrobeno zaměstnanci areálu a patentováno první sněžné dělo v ČR. Toto sněžné dělo neslo název „Šumava“ a svým výkonem představovalo absolutní špičku v tehdejší ČSSR. Proto mohl r. 1983 vzniknout první zasněžovací systém v ČR.

²¹ http://www.ceske-sjezdovky.cz/novinka/114_nej-ceskych-zimnich-arealu.html

5 LYŽAŘSKÁ ŠKOLA SKI SCHOOL ŠPIČÁK

5.1 HISTORIE

Lyžařská škola Ski school Špičák je nejstarší lyžařská škola v ČR. Provoz byl zahájen v zimní sezoně 1974-1975 s označením „základní výcvik“. První rok se do této aktivity zapojilo 11 cvičitelů. Nábor žáků se uskutečnil na všech klatovských školách. Nabídka obsahovala osm víkendových kurzů (1x za dva týdny oba dny víkendu). V prvních letech byla doprava žáků lyžařské školy z Klatov na Špičák zajištěna vlakem. V průběhu 90. let se začala využívat doprava autobusová a od vlakové dopravy se úplně upustilo. Mezi zajímavosti patří, že tehdejší cvičitelé lyžařské školy se podíleli na letních brigádách, během kterých se stavěly nebo opravovaly lyžařské vleky, upravovaly se sjezdovky. Také pomáhali při výstavbě nových prostor v areálu. Během celého provozu školy neměli o výuku zájem jen žáci z regionu, ale například i z Anglie, Holandska nebo exotické Brazílie. Po celou dobu činnosti lyžařské školy se dbalo na průběžné zvyšování kvalifikace cvičitelů. Všichni cvičitelé na Špičáku měli minimálně kvalifikaci III. třídy, více než polovina II. třídy a tři cvičitelé měli kvalifikaci cvičitel I. třídy. Před zahájením každé lyžařské sezony se absolvovaly semináře, při kterých se domluvila organizace výuky v nadcházející zimní sezoně, či se prováděl video rozbor techniky jízdy jednotlivých cvičitelů. Tyto semináře se v upravené formě provozují do dnes. Veliká pozornost se věnovala metodice lyžařské výuky dětí. Od zimní sezony 1983-1984 absolvoval v průběhu víkendového cyklu každý žák jeden den výuky na běžeckých lyžích. Cvičitelé lyžařské školy vydali díky svým zkušenostem také několik publikací, např.: v r. 1980 metodický list: „Lyžařská výuka 5 až 9letých dětí“, v r. 1984 vydal Svaz lyžování ČÚV ČSTV metodický dopis: „Jak učíme ve veřejné lyžařské škole“. V r. 2004 „Lyžování dětí“. Koncem 70. a v průběhu 80. let nezapomínali cvičitelé na jeden z původních cílů víkendové lyžařské školy- vyhledávání šikovných dětí pro závodní lyžování. Při ukončení každého výukového cyklu proběhly závody v jednoduchém slalomu. Od zimní sezony 1992-1993 se rozšířilo působení lyžařské školy na klasický rozsah činnosti-tzn. celosezónní širokou nabídku různých typů a způsobů výuky. Pro zajištění této nové činnosti začali být využíváni především vysokoškolští studenti. Významným oceněním kvality práce lidí z lyžařské školy je **udělení akreditace** od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v roce 2007 a její obhajoba v roce 2010. **Škola může díky akreditaci organizovat školení a udělovat kvalifikace pro instruktory**

lyžování a snowboardu a pro cvičitele lyžování. Nejvíce účastníků během jednoho cyklu víkendové školy bylo 630 žáků.²²

5.2 ORGANIZACE LYŽAŘSKÉ ŠKOLY

5.2.1 PRIVÁTNÍ VÝUKA

Tato výuka je určena pro zájemce, kteří ať už pro sebe nebo pro svou ratolest (starší tří let) chtějí ten nejosobnější přístup instruktora. Při výuce se instruktor věnuje pouze jedinému žákovi. Výuka je finančně nejnákladnější, avšak svěřenec je veden k tomu, aby dosáhl v co nejkratším čase co největší pokrok v lyžování či snowboardu. Výuka je vhodná pro naprosté začátečníky, tedy především pro ty nejmladší, kteří potřebují buď z časových, nebo z důvodů motivačních v co nejkratší době dosáhnout co největší pokrok v lyžování. To je také nejlepší předpoklad, aby zájemci našli v lyžování zálibu a dále ji sami vyhledávali a realizovali. Naopak instruktoři se setkávají také s opačnými zájemci, a to se seniory, kteří chtějí tzv. držet krok se svými dětmi či vnoučaty a nejsou si na lyžích příliš jisti, případně se obávají chyb nebo možnosti zranění. Těm zkušenější instruktoři pomohou odstranit chyby a nabýt jistotu v lyžování. I ti potřebují co nejosobnější přístup, a proto je tato volba pro ně tou nevhodnější.

5.2.2 INDIVIDUÁLNÍ VÝUKA

Pokud si zákazník zvolí tuto variantu, bude se jeden instruktor věnovat dvěma až třem osobám. Tato výuka je vhodná pro lehce pokročilé lyžaře, kteří už zvládnou základní techniku lyžování. Lekce je pro zákazníka podstatně levnější, avšak výuka je velice efektivní. Žáci se začínají pohybovat v malém kolektivu na lyžích a to je dobrá motivace, neboť mají možnost sledovat pokrok vrstevníků ve skupině. Obvykle, pokud žáci vidí, že ostatní členové skupiny dělají pokroky, jsou motivováni a více se snaží zlepšit vlastní výkon. Další nespornou výhodou je blízkost vrstevníka ve skupině, což usnadní odstranění počáteční bariéry a to strachu z neznámého, či případnou nedůvěru k instruktorovi, kterého dítě vidí poprvé. Tento způsob výuky je také vítaný mezi dospělými jedinci, kteří se rozhodli nasbírat nové, či oprášit staré dovednosti např. před cestou za lyžováním

²² Tremml, str. 113-121

do zahraničí apod. Taková skupina je schopna se i během výuky dostatečně uvolnit formou zábavy a následně dělají i značný pokrok v dovednostech lyžování.

5.2.3 SKUPINOVÁ VÝUKA

Skupinová výuka je určena pro čtyři a více osob a je nejekonomičtější variantou pro zákazníka. Avšak tato výuka je nabídnuta zákazníkovi, pokud si skupinu sám vytvoří, neboť škola není schopna skupinu vytvořit během krátkého času. Zákazník proto musí přijít sám a mít s sebou minimálně další tři zájemce. Výuka je především zamýšlena pro lehce pokročilejší lyžaře, kteří již mají osvojené základní dovednosti.

Privátní, individuální a skupinová výuka je k dispozici zájemcům o výuku v průběhu celé zimní sezony a mají zázemí v srdci areálu tj. v objektu poháněcí stanice lanové dráhy. Zde je permanentně zákazníkům k dispozici vedoucí lyžařské školy Tereza Machová, která organizuje a rozděluje výuku mezi jednotlivé instruktory, ať už jde o instruktory lyžování nebo snowboardingu.

5.2.4 VÍKENDOVÁ LYŽAŘSKÁ ŠKOLA

Víkendová lyžařská škola má zcela odlišnou formu organizace výuky od výše uvedených. Zájemce o víkendovou školu si může vybrat jednu ze dvou variant: školy se účastní buď 6x po sobě jdoucí soboty nebo 6x po sobě jdoucí neděle. Kurzy většinou začínají začátkem měsíce ledna, kdy bývají ideální sněhové podmínky. Škola je určena dětem ve věku od šesti let. Horní hranice zájemců stanovena není. Dospělí zájemci vytvoří samostatné družstvo. Hlásí se předem, nejdéle do konce prosince předchozího roku. Do přihlášky uvedou jméno, bydliště, věk a přibližnou fázi lyžování, v jaké se budoucí účastník kurzu nachází. Podle těchto kritérií pak organizační tým předem rozdělí lyžaře do jednotlivých skupin, kdy každá skupina má minimálně tři a maximálně deset lyžařů přibližně stejné věkové kategorie. Lyžaři jsou rozdělení do stejné úrovně lyžování s podobným místem dojezdu z místa bydliště. Toto předchozí rozdělení je velice důležité vzhledem k velkému počtu účastníků. Účastníkům je v případě zájmu nabídnuta doprava z Domažlic, Plzně, Klatov, Nepomuka a Blovic. Doprava do areálu je řešena s možností využití autobusové dopravy. Rodičům se tak nabízí možnost, dovézt své děti i s kompletní

lyžařskou výbavou na předem domluvené zastávky autobusů v blízkosti jejich bydliště, kde se jich ujmu vedoucí autobusů. Ti je na stejných místech po skončení kurzu v podvečer opět předají rodičům, kteří mají jistotu, že je o dítě profesionálně postaráno. Autobus účastníky pod dohledem zkušených vedoucích přiveze do šumavského Sportovního areálu Špičák. Tam následuje přesun do vyhřáté sportovní haly, která je umístěna v centru areálu, kde mají dokonalé zázemí. Zde si ponechají věci nepotřebné při lyžování. Zájemcům je nabízena možnost zajištění stravování, které se skládá z polévky, hlavního jídla a čaje. Všichni zájemci pak mohou bezplatně využít občerstvení v podobě teplého čaje po celý den.

Po příchodu účastníků do sportovní haly se přestrojí do lyžařské výbavy. Instruktoři si je následně rozdělí do již zmíněných číselně označených družstev a jednotlivá družstva se poté přemísťují na různá stanoviště, která jsou na začátku kurzu doporučena od vedení víkendové školy dle úrovně každého družstva. Sportovní areál disponuje mnoha různými svahy, od cvičných, které jsou vhodné pro úplné začátečníky, přes svahy vhodné pro lyžaře střední úrovně, až po svahy které zvládnou jen opravdoví experti. Účastníkům je k dispozici několik vleků a jedna lanová dráha, které jsou obsluhovány zkušenými, chápavými a trpělivými pracovníky, kteří pomohou malým začátečníkům při nástupu na vleky. Na svazích po celém areálu probíhá dopolední výuka družstev, která trvá asi dvě až dvě a půl hodiny. Následuje polední pauza na oběd. Instruktoři se přesunou s družstvy do sportovní haly ve stanovený čas, který si ráno zvolili ze třech možných nabízených intervalů. Účastníci se tak mohou pohodlně najíst, odpočnout si, osušit si mokré svršky, ohřát se, či převléci v případě nepříznivého počasí. Nedochozí k hromadění všech lyžařů ve stejný čas do prostoru sportovní haly. Po poledním odpočinku se družstva vracejí opět na svah, kde pokračuje výuka až do odpoledních hodin. Následuje přesun družstev zpět do tělocvičny, kde se převléknou a sbalí lyžařskou výbavu. Následně se přesouvají pod dozorem vedoucích k připraveným autobusům. Celý systém je velice spolehlivý, efektivní a osvědčil se i při značném počtu zájemců.

6 STUDIE PROVEDITELNOSTI

„Studie proveditelnosti (Feasibility Study), někdy též označovaná jako technickoekonomická studie, je dokument, který souhrnně a ze všech realizačně významných hledisek popisuje investiční záměr. Jeho účelem je zhodnotit všechny realizační alternativy a posoudit realizovatelnost daného investičního projektu, jakož i poskytnout veškeré podklady pro samotné investiční rozhodnutí.

Tento materiál je v různých podobách využíván při přípravě investičních záměrů v podnikatelské sféře i veřejném sektoru. Jak vyplývá z vymezeného účelu, studie je zpracovávána v přípravné tedy předinvestiční fázi projektu. Na jedné straně prostřednictvím důkladného plánu investičního projektu působí v roli materiálu vedoucího k investičnímu rozhodnutí vlastníka projektu, příp. k rozhodnutí potenciálního věřitele (či poskytovatele dotace) o poskytnutí úvěru (resp. dotace). Na straně druhé je to materiál sloužící jako základní nástroj pozdějšího projektového managementu ve fázi investiční resp. fázi provozní (obvykle v aktualizované podobě).“²³

6.1 TECHNICKÉ ZABEZPEČENÍ

6.1.1 ZAJIŠTĚNÍ SJEZDOVÉHO SVAHU PRO KONÁNÍ ZÁVODŮ A ZÁZEMÍ – PŘÍSLUŠENSTVÍ

Pro realizaci vlastních závodů je nezbytné mít k dispozici vhodný sjezdový svah s dostatečným technickým zajištěním. Tento svah je k dispozici ve Sportovním areálu Špičák a to na dojezdové části sjezdovky č. 4 Šance. Sjezdovka je sice nejprudší v ČR, avšak její dojezdová část má sklon mírný a celý úsek je velice široký (viz obr.2). Na tuto část sjezdovky závodníky přivede od vleku spojovací cesta, která je široká a bezpečná. Jde o cestu z Lubského svahu, na jehož vrchol vede talířový vlek Poma. Je proto možné, aby se do prostoru startu dostali i méně zkušení závodníci, kteří ještě nezvládají sedačkovou lanovku a tudíž by bylo pro ně obtížné sjet prudké části, které se nacházejí mezi vrcholem Špičáku a Lubským svahem.

Součástí sportovního areálu je vyhřívaná sportovní hala, kanceláře, toalety, sprchy, ubytovací prostory, včetně vymezeného prostoru na úschovu lyží. V lyžařském areálu

²³ http://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/2a59aae9-862c-4ec5-9528-615d5aa98da6/1099663837studieproveditelnostimetodika_interreg_v.pdf

je také profesionálně vybavený lyžařský servis. Tyto prostory a služby jsou plně k dispozici všem účastníkům po celou dobu pořádání závodů.

6.1.2 ZAJIŠTĚNÍ OBČERSTVENÍ

Stravovací prostory jsou vymezeny v areálu sportovní haly. Pro účastníky je zajištěn oběd včetně občerstvení v rozmezí, jak si účastníci sami stanoví dle vyplněné přihlášky před zahájením kurzu. Zajištění občerstvení je v režii sportovního areálu.

6.1.3 PROPAGACE AKCE

Jedná se o nejnáročnější část akce. Cílem je oslovení co největšího počtu sponzorů a přilákání co nejvyššího počtu účastníků závodů. Záměrem propagace každé akce je rovněž docílit co nejvyšší návštěvnosti ze strany diváků a tím akci dostatečně finančně zajistit. V tomto bodě byla moje pozice usnadněna tím, že jsem se nemusel starat o finanční prostředky, např. pronájem prostor, svahu apod. Závody byly pořádány pro účastníky víkendové školy lyžování, jejíž součástí bylo i závěrečné pořádání závodů. Akce nebyla pořádána s cílem dosáhnout zisku, ale jako zpestření tradiční výuky a poměření sil dětí.

6.2 MATERIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

6.2.1 ZAJIŠTĚNÍ LYŽAŘSKÉHO VYBAVENÍ

Po celou dobu kurzu včetně závěrečného závodu je možnost pro účastníky, kteří nemají vlastní lyžařské vybavení si ho zapůjčit v půjčovně lyží. Ta je situovaná v prostoru poháněcí stanice lanové dráhy.

6.2.2 ZAJIŠTĚNÍ VYZNAČENÍ TRATI ZÁVODŮ

Pro vyznačení trati je nezbytné zajistit dostatečné množství slalomových tyčí, kterými se vyznačí nejen vlastní trasa závodu, ale jsou důležité i z důvodu bezpečnosti vymezení samotné hranice prostoru kolem tratě. Tyče se v den závodu instalují

na předpřipravený svah za pomoci vrtačky s ocelovým vrtákem určeným pro předvrtání děr slalomových tyčí. Celý prostor je ohraničený stejnými tyčemi, které jsou spojené pružnou gumou značky Okula. Toto ohraničení dostatečně chrání prostor závodu před lyžaři, kteří se závodu neúčastní. Zároveň pružná guma chrání závodníky při případném pádu či ztrátou kontroly a následnému opuštění bezpečné zóny tratě. Nezbytné je mít k dispozici sněžný skútr vybavený sněžnými saněmi pro dopravu slalomových tyčí, svázaných kotoučů pružné gumy a vrtačky s vrtákem na předem vyznačená místa.

6.2.3 ZAJIŠTĚNÍ CEN

Ceny zajišťoval hlavní pořadatel akce tj. Ski school Špičák. Cenami byly diplomy, sladkosti, drobnosti s logem hlavního pořadatele, např. kšiltovky, klíčenky, psací potřeby.

6.2.4 ORGANIZAČNÍ POMŮCKY

Byly zajištěny psací kancelářské potřeby, vývěsní tabule, harmonogram časového rozmezí občerstvení, židle a stoly, počítač včetně tiskárny, přenosné vysílačky.

6.2.5 KOMUNIKACE MEZI ORGANIZÁTORY

Komunikace v průběhu závodů mezi startem a cílem probíhala pomocí vícekanálových vysílaček Motorola zapůjčené od firmy SPORT SERVICE spol. s.r.o. Firma pro účely závodů vymezila jeden volný kanál, na kterém jsme mohli vysílat celý den. Tyto vysílačky patří mezi špičkové a ocenili jsme především odolnost baterie vůči mrazu. Další obrovskou výhodou byla volba mnoha frekvenčních kanálů. V případě potřeby byla tedy možnost se spojit s horskou službou nebo vlekaři a to např. v případě zranění nebo komplikace s provozem vleku. Vysílačku měl k dispozici vedoucí závodů, hlavní rozhodčí, startér a cílový rozhodčí. Byly nejvíce využívány pro komunikaci mezi startem a cílem tj. mezi startérem a cílovým rozhodčím. Vysílačky byly také nepostradatelné při případném řešení nečekaně vzniklých komplikací během závodů.

6.3 PERSONÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

Personální zabezpečení vlastních závodů bylo v mé režii, avšak na vedlejším zajištění např. občerstvení a pomocné činnosti se podílel hlavní organizátor víkendové školy Ski school Špičák.

6.3.1 POŘADATEL ZÁVODŮ

Oficiální pořadatel závodů byla lyžařská škola Ski school Špičák, pod jejíž záštitou se závody konaly.

6.3.2 VEDOUcí ZÁVODŮ

Vedoucím závodů byl Aleš Janda. Jeho úkolem bylo vedení závodů, stanovení a dohled nad dodržením časového harmonogramu závodů. Rovněž zajišťoval personální a organizační obsazení závodů, včetně rozdělení funkcí pořadatele, řešení nečekaných problémů během akce, vyznačení tratě, zajištění diplomů, cen pro závodníky a vyhodnocení závodů.

6.3.3 ROZHODČÍ

Do funkce hlavního rozhodčího byl jmenován Radek Vaniš, který měl za úkol dohled nad dodržováním platných pravidel lyžařských závodů a řešení případných trestů za nedodržení pravidel. Hlavní činností rozhodčího bylo sledování, zda závodník projede všemi vyznačenými bránami mezi prostorem startu a cíle.

6.3.4 STARTÉŘI A ČASOMĚŘIČI

Dalšími osobami, které se podílely na organizaci závodů, byli startéři a časoměřiči. Funkci startéra obsadil Ondřej Kašpar, který dohlížel na včasném a spořádaném řazení závodníků v prostoru startu, měl na starosti i samotné vypouštění závodníků na trať závodů. Funkci časoměřiče a cílového rozhodčího zastal Jan Beneš. Ten měl na starost

měření času závodníků, zároveň i dohlížel na celý cílový prostor a včasné opouštění prostoru cíle pro další závodníky.

6.3.5 ÚPRAVČÍ SVAHU

Úpravu svahu zajišťovala firma Sport service spol. s r.o. jakožto majitel veškerých přepravních zařízení ve Sportovním areálu Špičák. Úprava probíhala pomocí dvou sněžných roleb, které byly plně k dispozici včetně zkušených řidičů, kdy úprava tratě závodů pomocí rolby trvala cca 1hodinu. Svah byl upraven vždy večer před závody.

V případě, že nejsou ideální sněžové podmínky, má areál k dispozici nové profesionální technické zasněžování od firmy Techno Alpin. Tuto techniku obsluhují zkušení zasněžovači s bohatými zkušenostmi.

6.3.6 ZDRAVOTNICKÝ DOZOR

Činnost zajišťovala po dohodě Horská služba ČR, neboť Sportovní areál Špičák s ní měl v minulosti výborné zkušenosti a spolupráce při organizaci se velmi osvědčila. Dohoda s ní i tentokrát proběhla bez sebemenších komplikací. Zdravotníci horské služby byli v pohotovosti a měli k dispozici sněžná pásová vozidla v podobě sněžných skútrů, případně čtyřkolová pásová vozidla. Každé vozidlo bylo vybaveno zdravotnickým materiálem pro první pomoc a saněmi s lehátkem pro zraněného. Pokud by došlo ke zranění, neměl vzniknout problém a to ani během transportu a ani při následném ošetření. Tato fakta vypovídala o dobré připravenosti a zajištění celé akce.

7 PŘÍPRAVA ZÁVODŮ

7.1 SPECIFIKA ZÁVODŮ

Specifikem závodů byla skutečnost, že nejde o veřejný závod, ale o účastníky, kteří se znají z víkendové lyžařské školy, tedy šlo o závody uzavřené bez přítomnosti dalších účastníků z řad veřejnosti. Tito závodníci se tedy pravidelně setkávali při lyžařské aktivitě po dobu šesti sobot či nedělí. Dalším specifikem bylo celkové množství dětí, které čítalo cca 234 malých lyžařů ve věku od 6-15 let. Nepochybně šlo o jedno z prvních setkání dětí v takovém množství na lyžích, tedy v jejich zájmové činnosti, kdy vzájemně měřily své síly a umění.

7.2 OVĚŘENÍ DOVEDNOSTÍ DĚTÍ

Závody byly vyvrcholením šestidenního kurzu, kdy se kvalifikovaní instruktoři věnovali dětem a předávali jim instrukce jak se zdokonalit v lyžování. Závody měly ověřit jejich dovednosti získané v kurzu lyžování. Pokud děti závody úspěšně absolvovaly, kurz se neminul účinkem a děti získaly alespoň minimum lyžařských dovedností, kdy i ti nejmladší účastníci zvládli pod dozorem starší osoby lyžařský svah. Dětem závody sloužili také k porovnání znalostí a dovedností s ostatními účastníky závodů.

7.3 DATUM KONÁNÍ

Termín konání závodů byl stanoven především jako vyvrcholení víkendových kurzů lyžování. Pořádání lyžařských závodů je také závislé na dostatečné sněhové pokrývce, proto byly závody pořádány v polovině měsíce února každého roku, kdy bývají sněhové podmínky nejideálnější.

Datum akce byl stanoven na termín 9.2.2013-10.2.2013. Tento termín je každoročně přibližně stejný, protože zima je v plném proudu a sněhové podmínky jsou ideální. Pravidelně v tyto dny nejsou pořádány jiné akce v areálu. Nehrozí tedy ani problémy jako jsou extrémní fronty u vleků, případně velké množství lyžařů na sjezdovkách.

7.4 PREZENTACE ZÁVODNÍKŮ

Jelikož se jednalo o uzavřené závody, počet účastníků se rovnal počtu dětí přihlášených do lyžařského víkendového kurzu. V den závodů si vedoucí jednotlivých družstev provedli sami prezentaci závodníků, z důvodu možné absence některých účastníků školy.

7.5 PLÁNOVÁNÍ RIZIK

V tomto bodě je nutné se seznámit s teorií plánu rizik: „V posledním kroku plánovacího procesu si musíme odpovědět na otázku, co se stane, když dojde k nějaké rizikové události. Každý projekt je rizikový, proto s tím musíme počítat a poznat příčiny tohoto stavu. Příčiny vzniku projektových rizik jsou dvojího charakteru:

1. příčiny předvídatelné a ovlivnitelné - ...

2. příčiny neovlivnitelné - ...

Předvídatelným rizikům musíme preventivními opatřeními zabránit nebo je snížit na únosnou míru. Pro případ, že riziková událost nenastane i přes učiněná opatření, musíme připravit následná opatření, především zajistit rezervy v čase a v rozpočtových nákladech (rezervy jsou účelné i pro případ neovlivnitelných rizik). K tomu je vhodné zpracovat plán rizik ve formě tabulky.“²⁴

Tedy jak výše uvedeno plánování rizik je důležitou částí projektu, která má za úkol předpokládat nečekané problémové situace vzniklé před a během akce. Tuto část je nutné dobře promyslet a rizika maximálně omezit.

- Mezi rizika **neovlivnitelná** počítáme případný nedostatek sněhu nebo nepřízeň počasí. Již před sezonou se např. vyrábí určité množství tzv. technického sněhu, když se zasněžují nejfrekventovanější sjezdovky. Místo, na kterém se závody pořádají, není příliš protěžované, ale sněhu zde bývá dostatek. Pokud by bylo naopak sněhu málo, akce by se uskutečnila na jiném, předem vytipovaném svahu, kde by bylo sněhu dostatek. Závody by mohla ovlivnit nepřízeň počasí, včetně větru a deště. Pokud by tento problém nastal, byl by využit, jako zázemí pro malé

²⁴ Němec (2002), str. 93-94

závodníky prostor vyhřívané haly, kde by děti během závodu našly dobré podmínky včetně možnosti usušení mokrého oblečení.

- Dalším rizikem by bylo zajištění tratě, což počítáme mezi rizika **ovlivnitelná** a tím je nežádoucí vniknutí návštěvníků závodů nebo ostatních lyžařů v areálu do prostoru závodíště. Riziko lze eliminovat dostatečně rozmístěnými zábranami v podobě slalomových tyčí podél celé trati. Ty by byly propojeny pružnou gumou ve výšce 100cm. O uzavření části sjezdovky by byli účastníci informováni pomocí informační tabule, která je umístěna vedle příchodu k turniketům lanové dráhy a dále pomocí místního rozhlasu.
- Mezi **předvídatelná** rizika patří rovněž možnost zranění a zajištění první pomoci při zranění na svahu. Toto zajištění je důležité z důvodu, že na místo není možný příjezd vozu záchranné služby. Riziko řeší účast horské služby během závodů.
- Také velký počet účastníků závodů v prostoru startu by bylo jedním z rizik, která jsou **ovlivnitelná**. Je důležité vytvořit dobrý harmonogram nástupu družstev, aby nedocházelo k nahromadění dětí na jednom místě.
- Posledním **ovlivnitelným** rizikem je případná porucha na některém z přepravních zařízení, které by mohly závody ovlivnit v případě výpadku vleku Poma na Lubském svahu. V krajním případě lze využít pro přepravu malých závodníků vlek Zalomený. Vlek je stejného typu jako vlek na Lubském svahu, případná provizorní přeprava by problém odstranila.

7.6 ZÁVODNÍ KATEGORIE

Všechny děti, které se účastnily kurzu po dobu šesti týdnů, vždy o víkendu byly rozděleny podle následujícího pořadí:

- Úroveň lyžařských dovedností
- Věk
- Podle místa bydliště

Počet dětí v družstvu byl stanoven minimálně tři a maximálně deset. Družstva byla zároveň kategoriemi pro závody. Děti nebyly rozděleny podle pohlaví neboť rozdíl ve výkonnosti mezi chlapci a děvčaty není tak důležitý jako např. počáteční úroveň dovedností při zahájení kurzu.

Účastníci pak mohli podle výsledků porovnat své dovednosti s ostatními dětmi v družstvu, kdy na diplomech měli vyznačeny závodní časy. Trať byla pro všechny děti jednotná, a tedy závodníci mohli porovnat své výkony s výkony dětí zařazených v jiném družstvu.

8 REALIZACE PROJEKTU

8.1 POČET ZÁVODNÍKŮ

Počet účastníků závodů je závislý na počtu přihlášených dětí do víkendové školy, kdy konkrétně v sezoně 2012-2013 dosáhl počtu 234 účastníků, z nichž bylo 130 přihlášených do sobotních termínů a 104 do kurzů nedělních. Z daného počtu účastníků kurzu se vycházelo také při přípravě závodů. V den závodu si každý instruktor provedl docházku svého družstva a v případě absence více jak tří závodníků, stav nahlásil vedoucímu víkendové školy, kterým byla Mgr. Jitka Machová. Pokud byla absence závodníků v družstvu menší než tři, nehlásil stav, neboť situace neohrozila časový harmonogram.

Při vlastním závodu jel každý účastník pouze jednu rozjíždku. Šlo o neobvyklý způsob vlastní realizace závodu, pro který jsem se rozhodl po konzultaci s vedením víkendové školy. S ohledem na velký počet malých závodníků by nebylo možné jet více než jednu rozjíždku.

Musíme také přihlédnout k faktu, že cílem celé akce nebylo vyhrát, ale především zhodnotit dovednosti a děti motivovat k lyžování v příštích sezonách.

8.2 HARMONOGRAM ZÁVODŮ

V den závodu se instruktoři se svými svěřenci seznámili s harmonogramem, který byl umístěn v tělocvičně. V harmonogramu dne se dozvěděli, v jakých časech se mají dostavit do prostoru startu. Časový itinerář byl navržen tak, aby nedocházelo k nahromadění se více skupin do prostoru startu. Mohlo tak dojít k promrznutí závodníků.

8:00 – sraz všech organizátorů závodů

8:30 – přesun organizátorů závodů na sjezdovku, kde se závody konají

9:00 – sraz závodníků ve sportovní hale

9:30 – odchod závodníků na kopec

10:00 – start prvního družstva

- 14:30 – start posledního družstva
- 14:45 – vyhlášení výsledků, předání cen
- 15:00 – odchod závodníků ze sportovní haly
- 16:00 – konec úklidu tratě
- 16:30 – ukončení závodů

8.3 PRŮBĚH ORGANIZACE ZÁVODŮ

V den konání turnaje se vedení víkendových kurzů a celý organizační tým závodů sešel v 8:00 hod. ve sportovní hale. Vedoucí závodů seznámil vedení víkendových kurzů s programem a předal veškeré dokumenty týkající se organizace závodů. Dokumenty obsahovaly diplomy pro nejlepší a připravený harmonogram startovních časů, kde si jednotliví vedoucí stanovili čas startu svého družstva. Podle tohoto rozpisu se od té doby řídili. Pro instruktory bylo nejdůležitější zapamatovat si čas, ve kterém se mají dostavit do prostoru startu a ten také dodržet. Vedoucí závodů vybavil organizační tým vysílačkami, stopkami, teplými zimními bundami s logem lyžařské školy Ski school Špičák, čtverečkovanými papíry s tvrdým podkladem a psacími potřebami (obyčejnou tužkou- nehrozilo zamrznutí tuhy).

Tým pořadatelů, který se staral o vlastní průběh závodů:

- Vedoucí závodů- Aleš Janda
- Hlavní rozhodčí- Radek Vaniš
- Startér- Ondřej Kašpar
- Cílový rozhodčí a časoměřič- Jan Beneš

Poté se hlavní rozhodčí, startér a cílový rozhodčí dostavili na svah, který byl pro konání závodů připraven již předchozí den. Vedoucí závodů zajistil vrtačku s nabitými bateriemi a sněžný skútr se saněmi. Řidičem skútru s velkými zkušenostmi byl zaměstnanec areálu Pavel Hanzlík. Skútr se saněmi velice usnadnil přepravu veškerého objemnějšího materiálu – slalomové tyče, 2x židle a vrtačka.

Po dopravě materiálu na svah se nejprve vyznačily branky, které museli závodníci projet. Tyče byly rozmístěny střídavě podle barev vždy modrá, červená. Modré branky závodník musel objet levotočivou zatáčkou, tudíž byly umístěny na pravé straně. Červené závodníci museli objet pravotočivou zatáčkou, byly umístěny na levé straně. Po vyznačení trasy závodů, se ohraničil bezpečný prostor kolem tratě. Pak už nebránilo nic startu prvních závodníků.

8.4 VÝSLEDKY ZÁVODŮ

Po dojezdu všech jednotlivých závodníků v družstvu předal časoměřič každému instruktorovi listinu s výslednými časy a pořadím závodníků. Každý instruktor pak dle časového prostoru dokončil den volnou zábavou na sněhu nebo výukou.

Vedoucí družstva v odpoledních hodinách předal listinu ve sportovní hale vedení víkendových kurzů. Ti následně doplnili jména na diplomy a vedoucí instruktor odměnil nejlepší. Při závěrečném hodnocení družstva vedoucí vyhodnotil a vyhlásil výsledky a ocenil nejlepší. Drobnou sladkou odměnu obdržel však každý účastník.

8.5 UKONČENÍ ZÁVODŮ

Po dojezdu posledního závodníka v první den konání závodů se veškerý použitý materiál pomocí skútru se saněmi uklidil. Svah se tak mohl pomocí sněžné rolby připravit na další den. Druhý den závodů, proběhl podle stejného harmonogramu.

9 DOKONČENÍ PROJEKTU

9.1 VYÚČTOVÁNÍ PROJEKTU

Jelikož závody byly pořádány pod záštitou lyžařské školy Ski school Špičák, veškeré náklady (např. pronájem sjezdového svahu, sportovní haly, rolby, skútru, vysílaček a ostatního materiálu) byly hrazeny z tzv. kurzovního. Tento poplatek hradil každý účastník víkendového kurzu před zahájením výuky. Byly tak plně pokryty náklady na pořádání závodů, neboť s těmito se počítalo již při placení kurzu. Pronájem se rovnal rozdílu příjmů a nákladů.

Pořádání závodů je ve vlastním zájmu majitelů sportovního areálu, a proto všechny náklady byly řešeny formou sponzorského daru.

Náklady – provozní: elektřina, voda, kancelářské potřeby, provoz rolby a sněžných děl, zapůjčení slalomových tyčí a pružné gumy značky Okula

– pořadatelské: ceny pro závodníky, výplaty

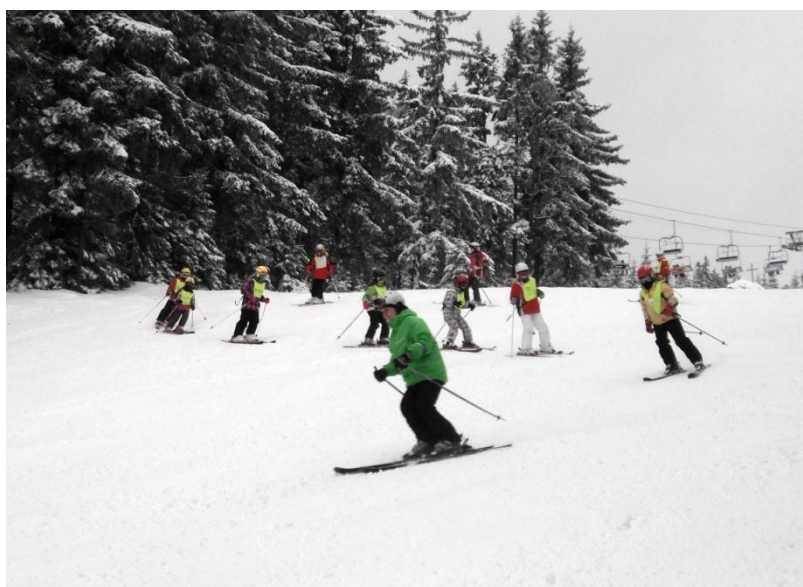
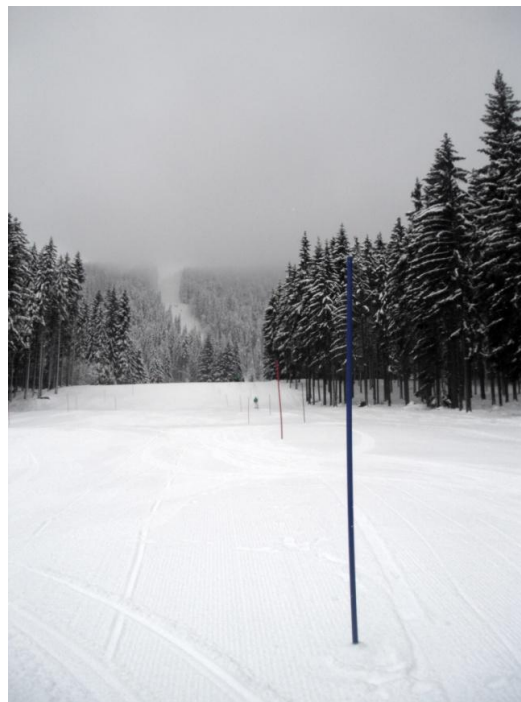
Příjmy – poplatek za kurz víkendové školy tzv. kurzovní

Ceník víkendových kurzů

Kurz	soboty	neděle
bez dopravy	2100 Kč	1850 Kč
se společnou dopravou		
Plzeň	3150 Kč	2900 Kč
Klatovy	2830 Kč	2580 Kč
Domažlice	3100 Kč	-
Přeštice, Dobřany, Chlumčany	3050 Kč	2800 Kč
Nepomuk	3400 Kč	-

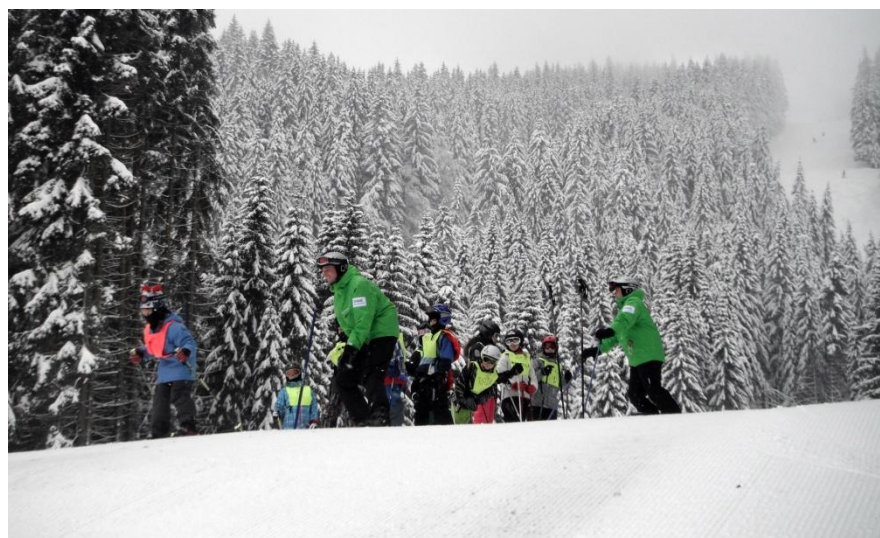
10 FOTODOKUMENTACE

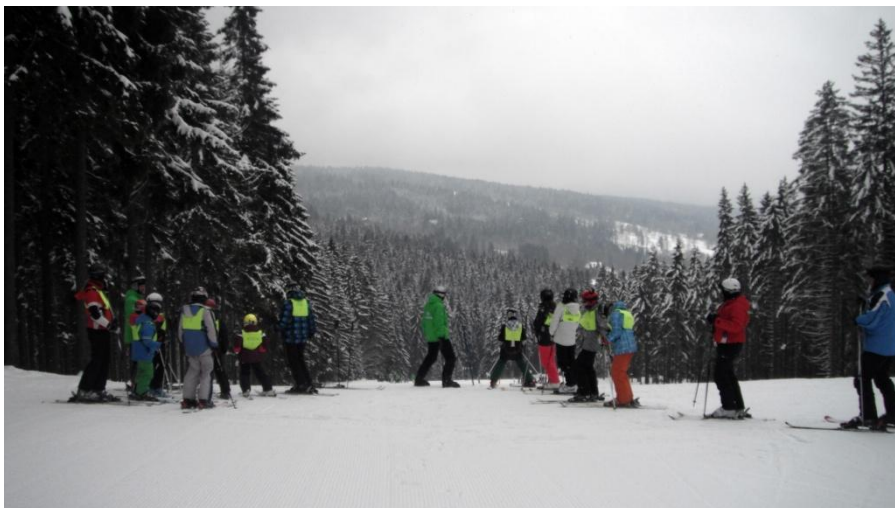
Příprava svahu.



Příjezd družstva
do prostoru startu.

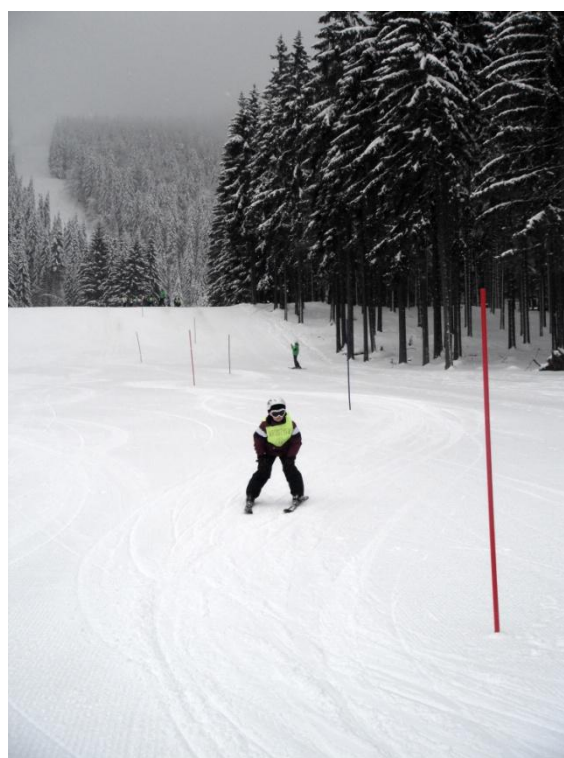
Odstartováno,
v pozadí sjezdovka
Šance.





Řazení závodníků
v prostoru startu.

Závodník na trati.



Ochotní a trpěliví vlekaři pomáhali dětem
s nastupováním na vlek.

Spokojené
družstvo v cíli.



Vyhlášení výsledků.

Společná fotka
instruktorů.



11 DISKUSE

V minulosti jsem absolvoval několik závodů a to jednak jako divák a jednak jako závodník. Těchto závodů jsem se účastnil dvakrát, avšak nejednalo se nikdy o můj samostatný projekt. Závody na Špičáku pak byly pouze v mé režii, což na straně jedné byla výhoda, na straně druhé jsem se musel dokonale seznámit s organizací a snažit se předejít všem problémům. Odpovědnost za úspěšnou organizaci a průběh závodů byla na mě, jako na vedoucím závodů. Výhodou se stala znalost prostředí a určitá praxe získaná během výuky lyžování. Zkušenosti mě osobně předal dřívější vedoucí závodů, který v letošním roce vykonával funkci hlavního rozhodčího. Ten mě také seznámil s průběhem a organizačními zkušenostmi, které získal při organizování akce v předchozích letech. Díky tomu, že hlavním pořadatelem závodů byla organizace, která závody zároveň pořádala v rámci kurzů lyžování, nebyly náročné po stránce finanční a odpadla i potřeba shánět sponzory. Jedinou nepříjemností zůstala skutečnost, že v den závodů padla mlha, což nebylo možné ovlivnit. Za výhodu naopak považuji fakt, že při poměrně značném počtu účastníků závodů byl pevně daný maximální počet, což usnadnilo plánování jak časového harmonogramu, tak i celkového zajištění akce takového rozsahu. V průběhu závodů se nevyskytly žádné vážnější komplikace, drobným problémem zůstala nízká teplota, kdy pořadatelé v důsledku zimy prochladli. Startér a časoměřič stáli po celou dobu závodů na jednom místě. Problém lze v dalším roce vyřešit zajištěním jednoho pořadatele navíc, aby se mohli v určitých časových intervalech vystřídat. V danou chvíli jsem problém vyřešil častým podáváním horkého čaje každému z pořadatelů. Naopak kladně hodnotím vypůjčení vysílaček, pomocí kterých se organizátoři po celou dobu velmi dobře dorozumívali. Tuto pomoc jsem ocenil především po ložské nepříjemné zkušenosti, kdy slabé vysílačky se záhy vybily díky mrazivému počasí a tím nastaly problémy při komunikaci mezi jednotlivými pořadateli.

Díky včasnému vyrozumění rodičů o průběhu kurzu a tedy i o datu konání závěrečných závodů si někteří z rodičů udělali čas a přijeli spolu s dětmi je nejen podpořit, ale seznámit se s prostředím a výsledky svých ratolestí, což hodnotím velmi kladně. Celá akce byla velice náročná pro velký počet závodníků, a tudíž i náročnosti z důvodu dlouhodobého pobytu dětí v chladném zimním počasí. Určité zlepšení prostředí nastane zprovozněním nového kotvového vleku přímo v místě konání závodů, ale na straně druhé,

se místo stane značně frekventovaným a tedy s větší pravděpodobností možného vzniku úrazu.

ZÁVĚR

Cílem mé bakalářské práce bylo naplánovat, realizovat a zhodnotit lyžařské závody pořádané pro účastníky víkendové lyžařské školy na šumavském Špičáku. Tento cíl se, dle mého názoru, podařilo splnit. Věřím, že se podařilo motivovat děti k lyžování, ke kterému by se vhodným vedením ze strany rodičů měly vracet. V daném případě jde o tzv. skrytý výchovný záměr, kdy děti se snaží dosáhnout co nejlepšího času a přitom podvědomě mají radost ze sportovní aktivity a mají motivaci do budoucna. Nešlo jen o vlastní umístění závodníků, ale především o podporu zdravé soutěživosti dětí a o to povzbudit a motivovat každého jednotlivce k zimnímu sportu v příštích letech. Dalším důvodem motivace bylo, aby se děti těšily na kamarády, se kterými se v průběhu kurzu seznámily. Závody byly povedenou tečkou za dalším ročníkem víkendové školy lyžování. Zároveň byl naplněn i manažerský záměr a v neposlední řadě se podařilo předat mnoho cenných rad nové generaci lyžařů.

RESUMÉ

The bachelor thesis is focused on project planning and the realization of ski races for children and the youth at Špičák in the Šumava Mountains. The races are specific for their privacy. They are designed for checking weekend ski school learners' knowledge in order that the learners can acquire their skills gained during learning.

The thesis is divided, to all intents and purposes, into two parts.

In the first part I generally deal with the theory of race preparations, where I describe the theory of sports and project management and ski specification. I also mention the important profile of children at the age of 6-15.

In the bachelor thesis there is also set special characteristics which has to be used by the instructor during teaching children. I also pay attention both to the particular description of the Špičák sports ground and the conditions which young skiers have at the base. History and the present of the ski school as the Špičák sports ground product are described in detail.

The practical part of the thesis contains the study of race practicability, particular technical preparation of the personnel sports race cast and the particular race realization, including its analysis. In the thesis there is not forgotten planning the risks both susceptible and not susceptible to influence. I pay special attention to the race schedule.

In the thesis conclusion I evaluate the race success. The aim is not to scout for new talent in the midst of the children competitors but to motivate and attract them to winter sports. The aim of the thesis was to collect information for the assigned project, then project planning and preparation, its realization and fixture evaluation.

SEZNAM LITERATURY

ČÁSLAVOVÁ, Eva. *Management sportu*. Praha: East West Publishing Company, 2000, 172 s. ISBN 80-7219-010-5.

ČELIKOVSKÝ, Stanislav. *Antropomotorika pro studující tělesnou výchovu*. 3. přeprac. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1990, 286 s. ISBN 80-04-23248-5.

NĚMEC, Vladimír. *Projektový management*. 1. vyd. Praha: Grada, 2002, 182 s. Učebnice pro vysoké školy. ISBN 80-247-0392-0.

TREML, Josef. *Lyžování dětí*. 1. vyd. Praha: Grada, 2004, 105 s., [16] obr. příl. Děti a sport. ISBN 80-247-0682-2

TREML, Josef. *Malá škola lyžování*. 1. vyd. Praha: Olympia, 1984, 123 s. ABC sportu.

TREML, J., Sportovní areál Špičák čtyřicet let 1971-2011

On line zdroje:

Panoramatická mapa – Špičák. (online), (náhled: 10.dubna 2013). Dostupný z www:

<http://flash.holidayinfo.cz/maps/flashmap.php?mapid=5&lang=1>

NEJ českých zimních areálů, (online), (náhled: 10.dubna 2013). Dostupný z www:

http://www.ceske-sjezdovky.cz/novinka/114_nej-ceskych-zimnich-arealu.html

SIEBER, P. *Studie proveditelnosti* (metodická průčka). (online), (náhled: 15.června 2013).

Dostupný z www: http://www.strukturalni-fondy.cz/getmedia/2a59aae9-862c-4ec5-9528-615d5aa98da6/1099663837studieproveditelnostimetodika_interreg_v.pdf

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ A DIAGRAMŮ

Obrázek 1 Projekt rozhledny	17
Obrázek 2 Špičák – panoramatická mapa, červeně zvýrazněno místo konání závodu	18
Obrázek 3 Přejezd louže - kategorie speciály.....	19

PŘÍLOHY

Výsledky závodů: sobota

Instruktor: Emil Mašek	Družstvo č.1
1. Antony	Julie
2. Radlinger	Václav
3. Hrubý	Vít
4. Čadková	Štěpánka
5. Zítová	Denisa
6. Klímová	Sára
7. Hůttová	Barbora
8. Radlinger	Václav
9. Nejdí	Matěj
10. Nejdí	Josef

Instruktor: Eva Linhartová	Družstvo č.2
1. Bošková	Jana
2. Bürger	Petr
3. Drudík	Adam
4. Cozl	Adam
5. Vondrášková	Barbora
6. Beneš	Tomáš
7. Reháková	Michaela Luisa
8. Nejdlová	Šárka

9. Čechová	Michaela
-------------------	----------

Instruktor: Vlasáková Nicol**Družstvo č.3**

1. März	Vítězslav
2. Veruněk	Petr
3. Jindřichová	Veronika
4. Bohman	Tomáš
5. Váňová	Tereza
6. Králíková	Klaudie
7. Urbanová	Helena

Instruktor: Milan Kadlec**Družstvo č.4**

1. Petržíková	Zuzana
2. Ziethamlová	Helena
3. Holý	Ondřej
4. Zahořová	Pavčina
5. Šperlová	Kateřina
- Krčmářová	Lucie
- Kreslová	Lucie

Instruktor: Matouš Hrdlička	Družstvo č.5
1. Fait	Jan
2. Paidar	Jan
3. Bohmanová	Kristýna
4. Radlingerová	Veronika
5. Paidar	Tadeáš
6. Hruška	Jiří
7. Bohmanová	Erika
8. Rehák	Martin
- Osvald	Libor

Instruktor: Soukupová Jitka	Družstvo č.6
1. Kohoutová	Nela
2. Kuneš	Jaroslav
3. Perglová	Dominika
4. Turečková	Terezie
5. Perglová	Zuzana

Instruktor: Valenta Tomáš	Družstvo č.7
1. Duroň	Michal
2. Traxmandl	Tomáš
3. Prantnerová	Veronika

4. Bočková	Vanessa
5. Kondr	Daniel
6. Tintschlová	Radka
7. Stejskalová	Klára
8. Švecová	Michaela
- Studnička	Jiří

Instruktor: Wolfová Vlasta	Družstvo č.8
1. Křivánková	Barbora
2. Zalabák	Josef
3. Šimek	František
4. Kůsová	Martina
5. Ženíšková	Sára
- Bochnovič	Petr
- Ulč	Martin
- Maříková	Lucie

Instruktor: Němcová Lucie	Družstvo č.9
1. Vacek	Michal
2. Záborský	Daniel
3. Hašek	Pavel
4. Kucharič	Tomáš

5. Tinschlová	Martina
6. Kopecký	Tomáš
7. Frajdl	Jan
8. Baumruk	Filip
- Reithar	Adam

Instruktor: Benediktová Zuzana**Družstvo č.10**

1. Zipperer	Tadeáš
2. Švec	David
3. Stejskal	Martin

Instruktor: Jarka Schnebergerová**Družstvo č. 11**

1. Chobotová	Sára
2. Šlehubrová	Barbora
3. Jakubčík	Marek
4. Tymlová	Kateřina
5. Šosová	Nikol
6. Koliha	Karel
7. Loukotová	Simona
- Šršková	Lenka

Instruktor: Krutina Míra**Družstvo č.12**

- | | |
|--------------|----------|
| 1. Ulč | Martin |
| 2. Skala | David |
| 3. Kukuřová | Karolína |
| - Klimeš | Vojtěch |
| - Kotan | Tomáš |
| - Vindušková | Kristýna |
-

Instruktor: Hošková Lenka**Družstvo č.13**

- | | |
|--------------|-----------|
| 1. Fořtová | Kateřina |
| 2. Kohout | Jan |
| 3. Kumpholc | František |
| 4. Klimešová | Eliška |
| 5. Chobotová | Denisa |
| 6. Novák | Mikuláš |
| 7. Dušičková | Tereza |
| - Kozderka | Matyáš |
| - Kukuřa | František |
-

Instruktor: Řeřábek Ondra**Družstvo č.14**

- | | |
|----------------|--------|
| 1. Štěpaníková | Denisa |
| 2. Svoboda | Jakub |
-

3. Tomanová	Kateřina
4. Vavříčková	Nella
5. Šimková	Monika
6. Faicová	Šárka
7. Houšková	Andrea

Instruktor: Pudil Tomáš**Družstvo č.15**

1. Skala	Matěj
2. Bárta	Daniel
3. Berkovec	Matěj
4. Vindruška	Martin
5. Krumpholcová	Marie
6. Šmídová	Michaela
- Červenková	Markéta
- Brůhová	Michaela

Instruktor: Dlouhý Pepa**Družstvo č.16**

1. Anděl	Vítězslav
2. Fiala	David
3. Křepelková	Eliška
4. Kalousek	Tomáš
- Houšková	Kristýna

- Polívka	Josef
-----------	-------

Instruktor: Wohlmuthová Veronika**Družstvo č.17**

1. Suchardová	Lenka
2. Schovancová	Diana
3. Schovancová	Viktorie
4. Hilscher	Valentina
- Hlaváčová	Adéla

Instruktor: Hromadová Lucie**Družstvo č.18**

1. Novotná	Tereza
2. Pešková	Gabriela
3. Bouřilová	Natálie
4. Hošek	Adam
5. Lexová	Kateřina
6. Mařáková	Michaela

Výsledky závodů: neděle

Instruktor: Schnebergerová Jarka	Družstvo č.1
1. Maňasová	Hana
2. Klein	Albert
3. Mazancová	Markéta
4. Červený	Dominik
5. Krejčířík	Zdeněk
6. Holý	Lukáš
7. Kleinová	Viktorie
8. Osangová	Veronika
9. Rubášová	Tereza
- Rohrbacherová	Alice
- Kleinová	Viktorie

Instruktor: Špirk Michal	Družstvo č.2
1. Roubová	Magdalena
2. Mímochoďková	Klára
3. Špirk	Jan
4. Špirk	Václav
5. Urbánková	Petra
6. Šedivec	Martin
7. Červená	Eliška

8. Černá	Tereza
- Pfefer	Vít
- Pfeferová	Eliška

Instruktor: Šupová Jitka	Družstvo č.3
1. Bauerová	Zuzana
2. Lesná	Alena
3. Stýblo	David
4. Skála	Bertík
5. Kraml	Jiří
6. Buřková	Tereza
7. Píkhart	Jáchym
- Krůsová	Julie

Instruktor: Kubáč Martin	Družstvo č.4
1. Kloud	Matěj
2. Bače	Ondřej
3. Mlčáková	Zuzana
4. Bače	Štěpán
5. Čepický	Martin
6. Matheisl	Tomáš
- Urbánek	Martin

- Mimochoďková	Marika
- Bauerová	Kamila

Instruktor: Tikal Marek	Družstvo č.5
1. Rom	Lukáš
2. Hamplová	Jana
3. Zeman	Viktor
4. Jandová	Tereza
5. Miková	Zuzana
- Šotová	Jana

Instruktor: Sedláček Roman	Družstvo č.6
1. Štumpfl	Roman
2. Kůsová	Anna
3. Řeřicha	Jan
- Štampachová	Magdaléna
- Kučera	Krstián

Instruktor: Krutinová Gábina	Družstvo č.7
1. Miková	Zuzana
2. Červený	Tomáš

3. Benda	Ondřej
4. Janda	Lukáš
5. Černá	Veronika
6. Malá	Klára
7. Šupová	Andrea

Instruktor: Jiřincová Jana**Družstvo č.8**

1. Prantnerová	Natálie
2. Boháč	Daniel
3. Pokorný	Jiří
4. Marešová	Sára
5. Řihánek	Lukáš
6. Pechmanová	Veronika
7. Jedličková	Anna
- Pěčová	Markéta
- Boháč	Lukáš

Instruktor: Jelínek Martin**Družstvo č.9**

1. Cubr	Bartoloměj
2. Pechmanová	Lenka
3. Staňková	Radka
4. Vondrášková	Štěpánka

5. Staňková	Markéta
6. Benešová	Štěpánka
- Tomášková	Eliška

Instruktor: Marcel Michal**Družstvo č.10**

1. Cellárik	Jan
2. Čekan	Jakub
3. Cellárik	Jiří
4. Žambůrková	Klára
5. Krejčí	Michala
6. Mašková	Sára
7. Žambůrek	Matěj
- Šrámková	Adéla
- Nová	Sabina

Instruktor: Soukupová Leona**Družstvo č.11**

1. Tomášková	Zuzana
2. Benešová	Tereza
3. Hauerová	Anna
4. Dolanská	Patricie
5. Richtrová	Kamila
- Hölllová	Eliška

- Pavelová	Kateřina
- Vondrášková	Šárka

Instruktor: Brzák Michal**Družstvo č.12**

1. Bouzková	Barbora
2. Vávra	Tomáš
3. Vitová	Anna
4. Marek	Tomáš Josef
5. Macháčková	Lucie
6. Volfová	Jana
7. Volfová	Kateřina
8. Marval	Dominik

Instruktor: Lauseckerová Michaela**Družstvo č.13**

1. Jedlička	Jan
2. Soldán	Dominik
3. Nolč	Radek
4. Souček	Jakub
5. Fišer	Jan
- Hronková	Natálka
- Híkl	Pavel
